

พระราชบัญญัติ

ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๘๖

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒

บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วินาศภัย” หมายความว่า ความเสียหายอย่างใด ๆ บรรดาซึ่งจะพึงประมาณเป็นเงินได้ และหมายความรวมถึงความสูญเสียในสิทธิ ผลประโยชน์หรือรายได้ด้วย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักร

“การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย” หมายความว่า ความรวมถึง การประกอบธุรกิจประกันต่อด้วย

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่ชำระแล้ว เงินสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิและกำไรสุทธิ คงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

“ตัวแทนประกันวินาศภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัท มอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับ บริษัท

“นายหน้าประกันวินาศภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งซื้อหรือ จัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทโดยหวังบำเหน็จ เนื่องจากการนั้น

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้เป็นนายทะเบียนประกันวินาศภัย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษากฎการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บริษัท

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย จะกระทำต่อเมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และโดยได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี

คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต้องมีรายการตามที่รัฐมนตรีกำหนด และจะดำเนินการเพื่อจัดตั้งบริษัทจำกัดได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในกรณีที่รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

การควบบริษัทเข้ากันให้ถือว่าเป็นการจัดตั้งบริษัทจำกัด
เมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและได้วางหลักทรัพย์
ประกันตามมาตรา ๑๓ กับทั้งได้ดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตาม
มาตรา ๑๕ แล้ว ให้แจ้งต่อรัฐมนตรีเพื่อขอรับใบอนุญาต

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยให้ทำตามแบบที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย โดยตั้งเป็น
สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะกระทำได้เมื่อได้
รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมี
เงื่อนไขก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาตและการออก
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบ
อนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต้องดำรงทรัพย์สินไว้ใน
ประเทศไทยตามจำนวน ชนิด วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา จำนวนทรัพย์สินที่
รัฐมนตรีกำหนดต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินกองทุนที่บริษัทต้อง
ดำรงตามมาตรา ๑๕

ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ (๑) ให้ถือว่าทรัพย์สินตามวรรคสามเท่านั้นเป็นเงินกองทุน

รัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งก็ต่อเมื่อบริษัทได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๓ และดำรงไว้ซึ่งทรัพย์สินในประเทศไทยตามวรรคสามแล้ว

มาตรา ๘ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

บริษัทใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีประจิดทิน ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นสิ้นอายุ

มาตรา ๙ ในกรณีใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทใดสิ้นอายุ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบริษัทนั้นถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะเปิดสาขา ณ ที่ใด ๆ ก็ได้ บริษัทซึ่งมิใช่สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะเปิดสาขาได้ก็แต่โดยได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาประกันภัยกับบุคคลใด ๆ นอกจากจะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “ประกันวินาศภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทวางไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่า ดังต่อไปนี้

(๑) หนึ่งล้านบาทสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง

(๒) หนึ่งล้านสองแสนห้าหมื่นบาทสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทโดยไม่รวมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตาม (๑)

(๓) หนึ่งล้านห้าแสนบาทสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทโดยรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตาม (๑) ด้วย

หลักทรัพย์ของบริษัทที่ต้องวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าลดต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๑๓ ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์มาเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๑๓ บริษัทนั้นอาจขอลอนหลักทรัพย์ประกันส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นได้

มาตรา ๑๖ บริษัทอาจขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ประกันที่วางไว้ได้ ทั้งนี้ ภายใต้งบบังคับมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่บริษัทเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดอันมีผลให้หลักทรัพย์ประกันที่ได้วางไว้แล้วสูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่คงดำเนินการต่อไป บริษัทมีสิทธิได้รับคืนทรัพย์สินที่ได้วางไว้เป็นหลักทรัพย์ประกันเฉพาะส่วนที่เกินหลักทรัพย์ประกันสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่คงดำเนินการต่อไปนั้น ทั้งนี้ เมื่อบริษัทได้แสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจอธิบดีว่า ได้ปลดปล่อยหนี้สินและไม่มี ความรับผิดชอบอยู่สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่เลิกนั้นแล้ว

มาตรา ๑๔ หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา ๑๓ ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งนี้ ตราบเท่าที่บริษัทยังมีได้เลิกกัน

ในกรณีที่บริษัทเลิกกันแล้ว ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันก็มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกันก่อนเจ้าหนี้อื่น

มาตรา ๑๕ บริษัทต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามประเภทของการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่น้อยกว่าสองล้านห้าแสนบาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง

(๒) ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตาม (๑)

(๓) ไม่น้อยกว่าสามล้านห้าแสนบาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตาม (๑) ด้วย

หมวด ๒

การควบคุมบริษัท

มาตรา ๒๐ นอกจากการประกันวินาศภัย บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นใดได้ก็เฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงนั้นจะกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจนั้น ๆ ให้บริษัทปฏิบัติด้วยก็ได้

การประกอบธุรกิจใดที่ไม่ปฏิบัติหรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจที่มิได้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ให้รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนั้นด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร หรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนแบบและข้อความเสียใหม่ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ได้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัย โดยใช้แบบหรือข้อความที่นายทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยจะเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น หรือจะบอกเลิกสัญญาประกันภัยนั้นเสีย และให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยทั้งสิ้นที่ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ อัตราระเบี่ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

อัตราระเบี่ยประกันภัยที่นายทะเบียนเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบกระเทือนกรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราระเบี่ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บริษัทกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) รับประกันวินาศภัยรายเดี่ยวหรือหลายรายรวมกัน เพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด โดยเบี้ยจำนวนเงินเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ในกรณีที่มีการประกันต่อซึ่งวินาศภัยตามวรรคหนึ่งโดยมีผลบังคับพร้อมกับการรับประกันวินาศภัย มิให้นำจำนวนเงินที่ประกันต่อเข้าอยู่ในจำนวนที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

(๒) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

(๓) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร

(๔) เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากที่สำนักงานของบริษัท

(๕) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท เพื่อเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับ หรือเนื่องจากธุรกิจหรือการกระทำใดๆ เว้นแต่บำเหน็จ เงินเดือน โบนัส หรือเงินอย่างอื่นที่พึงจ่าย ตามปกติ

(๖) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกัน วินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย นอกจากเงินค่าจ้างหรือ บำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ

(๗) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใด เป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(๘) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญา ประกันภัย ซึ่งมีใช้ตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

(๙) ซ้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อ สวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทตามสมควร หรือ เป็นการซ้อสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้นจากการขาย ทอดตลาดโดยคำสั่งของศาล

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทเนื่องจากการชำระหนี้การประกันต้นเงินที่จ่ายให้กู้ยืมไปหรือเนื่องจากที่บริษัทได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้นจากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งของศาล จะต้องจำหน่ายภายในเก้าปีนับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบริษัท หรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดตามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทนั้น

(๑๐) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(๑๑) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(๑๒) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย

(๑๓) ออกกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

ไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย แล้วแต่กรณี

(๑๔) โฆษณาจูงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท

มาตรา ๒๔ คำสั่งนายทะเบียนซึ่งสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๓ (๑) ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๕ ภายใต้อำนาจของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้ได้

- (๑) วิธีการเก็บเบี้ยประกันภัย
- (๒) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (๓) การประกันต่อ
- (๔) การจำแนกประเภทค่าใช้จ่าย
- (๕) การจัดสรรเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยไว้เป็นประเภท ๆ

(๖) อัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยตามประเภทของการประกันวินาศภัย

(๓) แบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่ใช้ และข้อความของหนังสือมอบอำนาจของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท

มาตรา ๒๖ ในการติดต่อกับประชาชน บริษัทต้องเปิดทำงานตามวันและเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้บริษัทจะเปิดทำงานเกินกว่าที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกันอัคคีภัย เมื่อบริษัททำสัญญาประกันอัคคีภัยรายใด ให้บริษัทยื่นรายการเกี่ยวกับการรับประกันอัคคีภัยตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้ทำสัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้น

บทบัญญัติวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การประกันต่อ

มาตรา ๒๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรายการตามมาตรา ๒๗ และเห็นสมควรจะกระทำการตรวจสอบเพื่อทราบราคาทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ก็ให้กระทำได้ ในกรณีนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ตั้งของทรัพย์สินนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกได้ตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจตรวจและเรียกให้ส่งเอกสารรวมทั้งหลักฐานใดๆ เพื่อประโยชน์แก่การที่จะทราบราคาอันแท้จริงของทรัพย์สิน

ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสะดวกตามวรรคสองอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถทำการตรวจสอบได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานเป็นหนังสือต่ออธิบดี ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่ออธิบดีเห็นสมควร อธิบดีจะมีคำสั่งให้สัญญาประกันอัครภัยรายนั้นเป็นอันระงับสิ้นไปก็ได้ คำสั่งของอธิบดีให้กำหนดวันที่ให้สัญญาประกันอัครภัยระงับสิ้นไป ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามวันนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่ง และให้อธิบดีแจ้งคำสั่งนั้นโดยพลันไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัย เมื่อได้มีคำสั่งของอธิบดีเช่นว่านี้ ให้สัญญาประกันอัครภัยรายนั้นระงับสิ้นไปในวันที่อธิบดีกำหนดนั้น

ในกรณีที่สัญญาประกันอัครภัยระงับสิ้นไปตามความในวรรคสาม ในส่วนที่เกี่ยวกับนิติสัมพันธ์ระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ให้ถือเสมือนว่า การระงับสิ้นไปแห่งสัญญาประกันอัครภัยนั้น ได้ระงับสิ้นไปเพราะผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ยกเลิกสัญญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามมาตรา ๒๔ ว่า ททรัพย์สินที่เอาประกันภัยมีราคา

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

ต่ำกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยมาก ถึงขนาดที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่เห็นว่าต่ำเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงาน
ผลการตรวจสอบนั้นต่ออธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏ
ผลการตรวจสอบ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าอธิบดีเห็นเป็นการสมควร
ก็ให้มีอำนาจทำคำสั่งเป็นหนังสือส่งไปยังบริษัทและผู้เอาประกัน
ภัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากพนักงานเจ้า-
หน้าที่ให้ลดจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยลงเท่าที่อธิบดีเห็น
สมควร แต่เมื่อลดลงแล้วต้องไม่ต่ำกว่าราคาทรัพย์สินที่เอา
ประกันภัยตามที่ปรากฏในการตรวจสอบราคาของพนักงาน
เจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ เมื่อได้มีคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๙ แล้ว

(๑) ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิบอกเลิกสัญญาประกันอัคคี
ภัยรายนั้นเสียได้ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจาก
อธิบดี และเมื่อได้บอกเลิกแล้ว ให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่
ผู้เอาประกันภัยตามส่วนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เอาประกันภัยนั้น

(๒) ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้บอกเลิกสัญญาประกันอัคคี
ภัยตาม (๑) ให้ถือว่า การประกันภัยรายนั้นมีจำนวนเงินซึ่งเอา
ประกันภัยตามจำนวนที่อธิบดีได้มีคำสั่งให้ลดลงแล้วนั้น ทั้งนี้
นับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่ง และให้บริษัทกำหนดเบี้ยประกันภัย

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

สำหรับระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย
เท่าที่ได้ลดลงแล้วนั้น และให้คืนเบี้ยประกันภัยส่วนที่เกินให้
แก่ผู้เอาประกันภัย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่วินาศภัยเกิดแก่ทรัพย์สินที่เอาประกัน
ภัยและพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มีเหตุอันควรสงสัยว่าวินาศภัยนั้นเกิดขึ้น
ด้วยความทุจริตของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกฎหมาย
ธรรม์ประกันภัย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเหตุที่สงสัยนั้นไปยัง
นายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่ง
ไปยังบริษัทให้งดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายธรรม์ประกันภัย
รายที่สงสัยนั้นไว้ เมื่อเหตุอันควรสงสัยนั้นหมดไปแล้ว ให้
นายทะเบียนถอนคำสั่งนั้นเสียและให้แจ้งการถอนคำสั่งนั้นไป
ยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกฎหมาย
ประกันภัย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกคำสั่งให้งดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนระบอบอยู่
นับแต่วันที่นายทะเบียนออกคำสั่งจนถึงวันถอนคำสั่งนั้น

มาตรา ๓๒ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีของบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๓๓ ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา ๓๒ ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปี นับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชีนั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบตามรายการที่มีความรับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้ แล้วแต่อย่างไรจะยาวกว่า

มาตรา ๓๔ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจดูสมุดทะเบียนตามมาตรา ๓๒ เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้องก็ได้ โดยเสียค่าบริการให้แก่บริษัทเพื่อการนี้ครั้งละสิบบาท แต่ถ้าขอให้บริษัทคัดสำเนารายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องด้วยให้เสียฉบับละยี่สิบบาท

มาตรา ๓๕ ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนสำหรับรอบปีประติทินที่ล่วงแล้วตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายใน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีประจําปี และถ้าเป็นบริษัท ซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ ให้ส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาด้วยภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศนั้น

มาตรา ๓๖ ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปีของบริษัทส่งตาม มาตรา ๓๕ ไม่ถูกต้องหรือไม่มีการครบถ้วนบริบูรณ์ ให้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือ ครบถ้วนบริบูรณ์ภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าบริษัทมิได้ส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร ไม่ว่าจะก่อนหรือ หลังกำหนดระยะเวลาให้บริษัทส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๓๕ นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทส่งรายงานหรือเอกสารใดๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินหรือกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนก็ได้

คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่บริษัทจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ด้วย ระยะเวลาที่ นายทะเบียนอาจขยายให้ได้เมื่อบริษัทร้องขอ

มาตรา ๓๘ ให้บริษัทประกาศรายการย่อตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด แสดงสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันสิ้นปี ประดิษฐานในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งรายงานประจำปีตาม มาตรา ๓๕ ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่ สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับมีระยะเวลา ไม่น้อยกว่าสามวันและให้เปิดเผยไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของบริษัท ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ด้วย

มาตรา ๓๙ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท และเพื่อ ประโยชน์ในการตรวจสอบให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทราบข้อเท็จจริง ในการนี้ ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือ หลักฐานอื่น ๆ จากกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือ ลูกจ้างของบริษัท และสอบถามบุคคลดังกล่าวได้ ในการนี้ บุคคลดังกล่าวต้องให้ความสะดวกตามสมควร

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของ บริษัท

(๓) สั่งให้บริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

(๔) เรียกบุคคลดังกล่าวใน (๑) หรือ (๓) มาให้ถ้อยคำหรือจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวขึ้นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๔๑ ผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะขอตรวจดูสมุดทะเบียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่สมุดทะเบียนซึ่งนายทะเบียนเก็บรักษาไว้ และขอคัดสำเนาโดยมีคำรับรองของนายทะเบียนหรือไม่ก็ได้ โดยยื่นคำขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อนายทะเบียน

มาตรา ๔๒ เมื่อบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการ ให้บริษัทนั้นแจ้งความประสงค์ที่จะเลิกกิจการต่อนายทะเบียนให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกกิจการ

ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเลิกกิจการให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชีนั้นให้นำความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

มาตรา ๔๓ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่าบริษัท

(๑) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(๒) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(๓) หยุดประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(๕) ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

มาตรา ๔๔ เมื่อบริษัทใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้บริษัทนั้นเลิกกันนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชีนั้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเป็นบริษัทจำกัด และเพื่อประโยชน์แก่การนี้ ให้ถือว่านายทะเบียนเป็นหอทะเบียนหรือเป็นนายทะเบียนแล้วแต่กรณี และการเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ ให้เสนอต่ออธิบดี

มาตรา ๔๖ ผู้ชำระบัญชีซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๔๔ อาจได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด เงินค่าตอบแทนให้จ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท

หมวด ๔

การประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัท

มาตรา ๔๗ บริษัทอาจประกอบธุรกิจประกันชีวิตด้วยก็ได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจประกันชีวิต
ด้วย

(๑) หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทต้องวางไว้กับนายทะเบียน
ตามมาตรา ๑๓ และเงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามมาตรา ๑๕
ต้องเป็นหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนต่างหากจากหลัก
ทรัพย์ประกันและเงินกองทุนซึ่งบริษัทต้องวางและต้องดำรงตาม
กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

(๒) บริษัทต้องปฏิบัติตามกฎทุกประการ เพื่อแยก
รายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันชีวิตออกเป็นส่วนหนึ่งต่าง
หากจากรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันวินาศภัย และเพื่อ
ประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดโดยกฎกระทรวงให้บริษัท
ปฏิบัติตามใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๓) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้ถือว่ารัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้
เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้นด้วย

หมวด ๕

ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย โดยมีได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด

มาตรา ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) บรรลุนิติภาวะแล้ว
- (๒) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- (๓) มีมาตรฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบความผิด เว้นแต่จะพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๑ ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งให้บริษัททราบ

ผู้ที่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้วอาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอรับใบอนุญาตเช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่นหนังสือแสดงความยินยอมของบริษัทที่ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยอยู่แล้วพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทใหม่ ซึ่งต้องมี

ข้อความแสดงไว้ด้วยว่าบริษัทใหม่นั้นได้ทราบแล้วว่าผู้ขอเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งให้บริษัทที่เกี่ยวข้องทราบ

คำขอรับใบอนุญาต หนังสือแสดงความต้องการ หนังสือให้ความยินยอมและใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๒ ตัวแทนประกันวินาศภัยอาจกระทำการในนามของบริษัทในกรณีต่อไปนี้ได้เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท

- (๑) รับเบี้ยประกันภัย
- (๒) ทำสัญญาประกันภัย

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้ตัวแทนประกันวินาศภัยกระทำการดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด ก็ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกเพราะเหตุที่ไม่ได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น

มาตรา ๕๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับตัวแทน

ประกันวินาศภัย และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างในบริษัทใด

นิติบุคคลซึ่งมีถิ่นที่สำนักงานแห่งใหญ่ในประเทศไทยอาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ในเมื่อการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยเป็นวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น และนิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่อาจทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยแทนนิติบุคคลนั้นได้ โดยได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ ประสงค์จะเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่พอใจแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ แต่ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดาก่อนที่จะออกใบอนุญาตให้ นายทะเบียนจะจัดให้มีการสอบความรู้เกี่ยวกับการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยตามวิธีการที่นายทะเบียนเห็นสมควรก็ได้ ถ้าผลแห่งการสอบ

ความรู้ นายทะเบียนเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีความรู้ตามสมควร ก็ให้งดการออกใบอนุญาต

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรา^{๕๕} ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๕ นายหน้าประกันวินาศภัยต้องมีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงาน นายหน้าประกันวินาศภัยต้องแจ้งต่อนายทะเบียนเป็นหนังสือภายในห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

มาตรา ๕๖ ให้นายหน้าประกันวินาศภัยจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันวินาศภัยตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้นายหน้าประกันวินาศภัยลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเช่นว่านั้นภายในสามวันนับแต่วันที่^{๕๖}มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๕๗ ให้นายหน้าประกันวินาศภัยเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันวินาศภัยไว้ที่สำนักงานของนายหน้าประกันวินาศภัยไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชีนั้น

มาตรา ๕๘ ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและ ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยมีอายุใช้ได้จนถึงวันสิ้นปี ประดิทินของปีที่ออกใบอนุญาต ผู้ที่ประสงค์จะเป็นตัวแทน ประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยในปีถัดไป ให้ยื่น คำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในระยะเวลาหกสิบวันก่อนที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๕๙ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ เป็นกรรมการผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทใด ให้ใบ อนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประ โยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย นั้นแล้วก็ดี หรือได้ส่งมอบแก่นายหน้าประกันวินาศภัยเพื่อส่ง มอบแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประ โยชน์ตามกรมธรรม์ประกัน ภัยนั้นก็ดี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้เอาประกันภัยรายนั้นได้ชำระ เบี้ยประกันภัยแก่บริษัทแล้ว

มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของ นายหน้าประกันวินาศภัย นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจเรียกให้นายหน้าประกันวินาศภัยส่งสมุดทะเบียน สมุด

บัญชีหรือเอกสารใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือจะเข้าไปในสำนักงานของนายหน้าประกันวินาศภัยในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบดังกล่าวแล้วก็ได้ ในการนี้นายหน้าประกันวินาศภัยต้องให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๖๒ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

(๑) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ หรือในกรณีที่นายหน้าประกันวินาศภัยเป็นนิติบุคคล ปรากฏว่านิติบุคคลนั้นไม่อาจเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ตามมาตรา ๕๓

(๓) ดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถือใบอนุญาต

มาตรา ๖๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดชักชวน แนะนำหรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศหรือกับบุคคลใด ๆ นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีการชักชวน แนะนำ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ทำสัญญาประกันต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๕ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๘ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๗ หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๕ หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๙ บริษัทใดออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๗๐ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๗๑ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๒ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๓ บริษัทใดไม่ยอมให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูสมุดทะเบียนหรือไม่ยอมคัดสำเนารายการให้ตามและผู้มีส่วนได้เสียร้องขอตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๕ หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๖ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ (๒) หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๔๘ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ตัวแทนประกันวินาศภัยผู้ได้รับเบี้ยประกันภัย หรือทำสัญญาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจาก บริษัทตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือ ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ วรรคสอง ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๐ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่มีสำนักงาน ตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือตามที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนว่าได้ย้ายไปตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๘๑ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่แจ้งการย้าย สำนักงานตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพัน บาท

มาตรา ๘๒ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกิน วันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๓ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๔ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่บริษัทใดกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือเพราะฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๓๑ กรรมการของบริษัทนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่บริษัทใดกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔)

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๓๕ หรือเพราะฝ่าฝืนคำสั่งภายหลังตามมาตรา ๓๗ กรรมการของบริษัทนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา ๘๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการมีจำนวนสามคน ซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีกำหนดโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดซึ่งเป็นความผิดลหุโทษได้ เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบคดีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๐ ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

ผาสุกแห่งสาธารณชนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และคงให้พระราชบัญญัติควบคุมการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๙๖ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒ ใช้บังคับต่อไปในระหว่างระยะเวลาที่กล่าวนั้น

บุคคลที่กล่าวในวรรคหนึ่งผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยภายในระยะเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้ซึ่งมิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปตามวรรคสอง และยังมีได้เริ่มดำเนินการเลิกประกอบกิจการประกันภัย ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๐ ให้ถือว่าใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประกันภัยของผู้ที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ได้ออกให้ในวัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๑

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่ผู้นั้น ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่มีบริษัทตามมาตรา ๘๑ กระทำกิจการใด ๆ ซึ่งบริษัทไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๒๐ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทเลิกการกระทำนั้น ๆ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มีให้ถือว่าบริษัทฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ สำหรับกิจการที่ได้กระทำอยู่แล้วนั้น

แต่เฉพาะกรณีที่บริษัทกรรมผูกพันมิให้บริษัทเลิกการกระทำที่ห้ามนั้นภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ได้โดยบริษัทมีต้องตกเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบ ก็ให้ขยายกำหนดระยะเวลาดังกล่าวออกไปเท่าที่จะเลิกได้โดยบริษัทมีต้องตกเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๘๓ บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทตามมาตรา ๘๑ ทั้งนี้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีอยู่แล้วในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘๔ ให้บริษัทตามมาตรา ๘๑ วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๓ และจัดให้มีเงินกองทุนตามมาตรา ๑๕ ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวให้มีถือว่าบริษัทฝ้าย
มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๕

มาตรา ๕๕ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า
“ประกันวินาศภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน
ซึ่งต้องห้ามมิให้ใช้ตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วในวันประกาศ
พระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เลิกใช้ชื่อหรือคำอื่นใด
ดังกล่าวแล้วนั้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้
บังคับแก่บุคคลที่กล่าวนี้

มาตรา ๕๖ ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับ
แก่บุคคลผู้ทำการ เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้า
ประกันวินาศภัยอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ค่าขอรับใบอนุญาต ประกอบธุรกิจ
ประกันวินาศภัย ๕๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกัน
วินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่ง
หรือหลายประเภทโดยรวมทั้งการ
ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ทางทะเลและการขนส่งด้วย ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกัน
วินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่ง
หรือหลายประเภทโดยไม่รวม
การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ทางทะเลและการขนส่ง ๘,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกัน
วินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง ๖,๐๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท ๒,๐๐๐ บาท
- (๖) ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบ
อนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ๑๐๐ บาท
- (๗) ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ๒๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

- (๘) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้า
ประกันวินาศภัย ๖,๐๐๐ บาท
- (๙) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้า
ประกันวินาศภัย ๒๐๐ บาท
- (๑๐) ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ๕๐ บาท
- (๑๑) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบ
ธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใด
ประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทโดย
รวมทั้งการประกอบธุรกิจประกัน
วินาศภัยทางทะเลและการขนส่งด้วย ๕,๐๐๐ บาท
- (๑๒) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบ
ธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภท
หนึ่งหรือหลายประเภทโดยไม่รวมการ
ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเล
และการขนส่ง ๔,๐๐๐ บาท
- (๑๓) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบ
ธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการ
ขนส่ง ๓,๐๐๐ บาท

- (๑๔) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทน
ประกันวินาศภัย ๑๐๐ บาท
- (๑๕) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคล
เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ๓,๐๐๐ บาท
- (๑๖) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดา
เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ๑๐๐ บาท
- (๑๗) การขอตรวจดูหรือคัดเอกสาร ๒๐ บาท
- (๑๘) การรับรองสำเนาเอกสาร ๕๐ บาท
- (๑๙) คำขอรับความเห็นชอบในแบบและ
ข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย
เอกสารประกอบหรือแนบท้าย
กรมธรรม์ประกันภัย ไม่ว่าจะขอมา
รวมกันหรือแยกจากกัน ๑๐๐ บาท
- (๒๐) คำขอรับความเห็นชอบการกำหนด
อัตราเบี้ยประกันภัย ๑๐๐ บาท

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ขณะนี้
ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการประกันวินาศภัยโดยเฉพาะ การควบคุม
กิจการดังกล่าวได้อาศัยเงื่อนไขควบคุมกิจการประกันภัยซึ่งออกตาม
ความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัย
หรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ ซึ่งยังไม่รัดกุมพอ
เป็นเหตุให้บริษัทประกันวินาศภัยมีฐานะการเงินไม่มั่นคง ทำให้ผู้
เอาประกันวินาศภัยเสียเปรียบและไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร จึง
จำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายควบคุมการประกันวินาศภัยขึ้น โดยเฉพาะ
เพื่อควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยให้ดำเนินการโดยเล็งถึงผลประโยชน์
ของผู้เอาประกันวินาศภัย มิให้ดำเนินการไปในทางที่เสี่ยงภัยและเพื่อ
ส่งเสริมกิจการประกันวินาศภัยให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นให้ทันกับ
ความต้องการของประชาชน เพราะการประกันวินาศภัยเป็นการช่วยให้ผู้ที่ถูก
ละเมิดทางร่างกายและทรัพย์สินได้รับค่าใช้จ่ายเสียหายและช่วยบรรเทา
ความเดือดร้อนแก่เจ้าของทรัพย์สินที่ได้เอาประกันภัยไว้ เพื่อก่อให้เกิด
ความปลอดภัยและความเชื่อมั่นแก่ผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรม
ในการลงทุนในประเทศได้อย่างดีอีกด้วย